

Aukcja nr 222

25 maja 2024

Katowice, ul. Mariacka 5

Aukcja 222 - malarstwo, grafika, rzeźba i rzemiosło artystyczne

25 maja 2024, godz. 16.00
Katowice, ul. Mariacka 5

1. Paweł WRÓBEL (1913 - 1984)

„Ostatnia Wieczera na Śląsku”, 1980

akryl, płótno, 60 x 100 cm,

sygn. p.śr.: Wróbel P. 1980 r.

Na odwrocie opis flamastrem: Tytuł – „Wieczera” – 1980 r. / Autor – Paweł Wróbel / Własność – Józef Wróbel / Technika – płótno – akryl / Wymiar – 100 x 60 cm.

Obraz został namalowany na zlecenie Józefa Wróbla (1938-2023), wybitnego fotografa, w latach 1957-1997 fotoreportera redakcji Tygodnika Ilustrowanego „Panorama”. Praca z kolekcji Józefa Wróbla.

*opłata droit de suite

13 000 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła artystów amatorów przy ZDK kopalni „Wieczorek”. W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węgla pozostawił niewiele.

2. Paweł WRÓBEL (1913 - 1984)

„Wesele w Nikiszowcu”, 1972

akryl, płótno, 65 x 53 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P. 1972 r.

Obraz po konserwacji.

Obraz z prywatnych zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu.

*opłata droit de suite

8 000 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła artystów amatorów przy ZDK kopalni „Wieczorek”. W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiołowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węgla pozostawił niewiele.

3. Paweł WRÓBEL (1913 - 1984)

„Pogrzeb z kapelą górniczą”, 1971

akryl, płyta, 34,5 x 70 cm,

sygn. p.d.: Wróbel P. 1971 r.

Obraz z prywatnych zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu.

*opłata droit de suite

6 000 zł

Górnik, jeden z najaktywniejszych członków koła plastyków amatorów przy ZDK kopalni „Wieczorek”. W swoich obrazach przedstawiał pejzaże śląskie z charakterystycznymi hałdami, kominami, szybami kopalnianymi. Jego żywiolowe i niezwykle barwne scenki rodzajowe ukazują dzień powszedni i świąteczny mieszkańców górniczych osiedli. Artysta poza malarstwem uprawiał rzeźbę, jednak prac w drewnie i węgla pozostawił niewiele.

4. Władysław MATŁĘGA (ur. 1942)

„Matka Boska z Dzieciątkiem”, 2007

akryl, płyta, 50 x 35 cm,

sygn. l.d.: MATŁęga Władysław; p.d.: Matko Boża Ufamy Tobie i Twojemu / Synowi Boga Ojca Najwyższego. Na odwrocie autorski opis: 4. / dn 20. 07. 2007 rok. Kraków / Za uzdrowienie mnie / i mojej Żony. Proszę miej / Nas nadal w opiece, pszenoszę (!). / Na obrazy. 4. Szt. Własno- / ręcznie / Matłęga Władysław.

1 900 zł

Malarstwem zainteresował się w 2007, początkowo pracował jako pomocnik stolarza, malarz pokojowy, malarz broni w pracowni rusznikarskiej. Mieszka i pracuje w Krakowie. Swoje obrazy wystawiał na parkanie w pobliżu krakowskiej Hali Targowej. Obecnie malarstwo stało się jego zawodem i źródłem utrzymania.

5. Władysław MANDZIEJ (1909-1973)

„Pejzaż śląski”, ok. 1966

olej, tektura, 22,5 x 32 cm,

sygn. l.d.: W. Mandziej

Na odwrocie drukowana naklejka ZPAP/CBWA z tekstem długopisem: Artysta malarz / mgr Wł. Mandziej / Gliwice Zwycięstwa 16/5 / Pejzaż śląski / olej – szpachla / 32x23 / (podpis), oraz mało czytelny czerwony stempel.

*opłata droit de suite

1 600 zł

Malarz związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, członek ZPAP Okręgu Gliwickiego autor pejzaży.

6. Władysław MANDZIEJ (1909-1973)

„Gliwice. Kłodnica”, ok. 1966

olej, tektura, 32 x 22,5 cm,

sygn. p.d.: W. Mandziej

Na odwrocie drukowana naklejka ZPAP/CBWA z tekstem długopisem: Artysta malarz / mgr Wł. Mandziej / Gliwice Zwycięstwa 16/5 / Gliwice. Kłodnica / szpachla / 800 zł / (podpis), oraz mało czytelny czerwony stempel z datą: 2. 8. 66 r.

*opłata droit de suite

1 600 zł

Malarz związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, członek ZPAP Okręgu Gliwickiego autor pejzaży.

7. Ewald GAWLIK (1919-1993)

„Balkan Express”, 1971

olej, płótno, 80 x 90 cm,
sygn. l.d.: E. Gawlik. 71.

Na odwrocie opis flamastrem: Ewald Gawlik 1971 / Van Gogh z Nikisza / Tytuł – „Balkan Express” / Technika – olej – płótno / wym. 80 x 90.

Obraz z kolekcji Józefa Wróbla (1938-2023), wybitnego fotografa, w latach 1957-1997 fotoreportera redakcji Tygodnika Ilustrowanego „Panorama”.

*opłata droit de suite

16 000

Malarz i cieśla górniczy. Przed wojną uczył się rysunku u Pawła Stellera oraz malarstwa i rysunku w prywatnej szkole Czesława Rzepińskiego. Był członkiem koła plastyków amatorów przy ZDK kopalni "Wieczorek", a od 1974 członkiem śląskiego oddziału ZPAP. Tematami jego prac są sceny rodzajowe na tle śląskiego pejzażu, martwe natury, krajobrazy górniczych osiedli w Giszowcu, Nikiszowcu i Janowie.

8. Piotr Paweł KOWALEWICZ (1894-1952)

„Dziewczynka pasąca kozę”, 1931

olej, tektura, 45 x 58 cm,
sygn. l.d.: P. Kowalewicz 1931.

3 400 zł

Malarz związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się w Szkole Rysunkowej Cesarskiego Tow. Zachęty Sztuk Pięknych w Petersburgu, studia kontynuował w akademii petersburskiej (1916-1918). W 1921 mieszkał w Warszawie, następnie w Gdańsku, a od 1926 w Katowicach. Był członkiem Związku Artystów Śląskich. Okupację spędził poza Śląskiem, po wojnie wrócił do Katowic. Miał wystawy indywidualne w Katowicach, Warszawie, Krakowie i Radomiu. Najchętniej podejmował tematykę śląskiego pejzażu przemysłowego, malował wielkie zakłady, huty i kopalnie, ale także sceny rodzajowe ze śląskiej wsi, wielokrotnie portretował jej mieszkańców.

9. Michał STAŃKO (1901-1969)

„Widok na Tatry z Olczy”

olej, płótno, 50 x 70 cm,
sygn. p.d.: M. Stańko
Obraz po konserwacji.

*opłata droit de suite

5 500 zł

Malarz, pejzażysta tatrzański. Urodzony w Sosnowcu, młode lata spędził w Miechowie. W czasie I wojny walczył w Legionach. Ok. 1930 osiadł w Zakopanem, gdzie m.in.

współpracował z Januszem Kotarbińskim przy polichromii w zakopiańskim kościele parafialnym. W 2 połowie lat trzydziestych mieszkał w Sosnowcu. Był członkiem Szczepu Rogate Serce Stanisława Szukalskiego. Jako ochotnik brał udział w kampanii wrześniowej 1939. W latach 1942-43 wykonywał polichromię w kościele w Koziegłowach k. Częstochowy. Krótco pracował w Strzelcach Opolskich w tamtejszym Wydziale Kultury. Po wojnie związał się ze śląskim środowiskiem artystycznym, pozostając w bliskim kontakcie z Zakopanem, gdzie mieszkał i miał pracownię. Najchętniej podejmował tematykę pejzażową, malował również martwe natury i akty, posługując się techniką olejną, rzadziej akwarelą.

10. Michał STAŃKO (1901-1969)

„Pejzaż tatrzański ze stadem owiec”

olej, tektura, 70 x 100 cm,

sygn. p.d.: M. Stańko

*opłata droit de suite

8 000 zł

Malarz, pejzażyista tatrzański. Urodzony w Sosnowcu, młode lata spędził w Miechowie. W czasie I wojny walczył w Legionach. Ok. 1930 osiadł w Zakopanem, gdzie m.in. współpracował z Januszem Kotarbińskim przy polichromii w zakopiańskim kościele parafialnym. W 2 połowie lat trzydziestych mieszkał w Sosnowcu. Był członkiem Szczepu Rogate Serce Stanisława Szukalskiego. Jako ochotnik brał udział w kampanii wrześniowej 1939. W latach 1942-43 wykonywał polichromię w kościele w Koziegłowach k. Częstochowy. Krótco pracował w Strzelcach Opolskich w tamtejszym Wydziale Kultury. Po wojnie związał się ze śląskim środowiskiem artystycznym, pozostając w bliskim kontakcie z Zakopanem, gdzie mieszkał i miał pracownię. Najchętniej podejmował tematykę pejzażową, malował również martwe natury i akty, posługując się techniką olejną, rzadziej akwarelą.

11. Adam BATYCKI (1886-1970)

„Droga pod Regłami”, 1964

akwarela, papier, 50 x 69,5 cm,

sygn. p.d.: A. Batycki / 1964

*opłata droit de suite

2 800 zł

Malarz i architekt, urodzony w Przemyślu, związany z poznańskim środowiskiem artystycznym, uczeń ASP w Poznaniu, akwarelista. Był absolwentem Wydziału Architektonicznego Politechniki Lwowskiej (1904), wykładał w Państwowej Szkole Budownictwa w Poznaniu (przed 1939). Swoje prace malarskie – pejzaże architektoniczne, sceny rodzajowe - wystawiał w poznańskim TPSP oraz we Lwowie i Toruniu. Był członkiem Stowarzyszenia Artystów Wielkopolskich i grupy Ogniwo.

12. Józef JAROSZYŃSKI (1835-1900)

„Pejzaż tatrzański”

olej, płótno, 133 x 98,5 cm.

Stan zachowania: obraz po dawnej konserwacji, na odwrocie płótno zaimpregnowane i doklejone płócienne krawędzie.

sygn. l.d.: J. Jaroszyński

22 000 zł

Malarz, wykształcenie artystyczne uzyskał na Akademii Sztuk Pięknych w Wiedniu. Po ukończeniu studiów zamieszkał w Delatynie nad Prutem, skąd często odbywał podróże do Monachium. Związany ze środowiskiem monachijskim, w 1893 roku został członkiem tamtejszego Kunstvereinu. Liczne sceny rodzajowe z Huculszczyzny, Ukrainy i Podhala powstały podczas wycieczek krajoznawczych, częste w twórczości malarza są również studia koni, sceny myśliwskie i pejzaże. Jego dzieła wystawiane były w Krakowie, Warszawie, Lwowie, Wiedniu, Monachium, a także w Waszyngtonie.

13. Ignacy Izidor GOLDHUBER-CZAJ (1896-1942)

„Kominy w Dolinie Strążyskiej”, 1928

olej, tektura, 66,5 x 48,5 cm;

sygn. p.d.: I. Golhuber (!) / Zakopane / 1928.

Obraz po konserwacji.

2 900 zł

Malarz, urodzony w Kowlu. Kształcił się w Szkole Malarstwa i Rysunku im. L. Mehofferowej w Krakowie (1920-1928). Mieszkał w Krakowie i Zakopanem. Był związany ze Zrzeszeniem Żydowskich Artystów Malarzy i Rzeźbiarzy, z którym wystawiał w latach 1931 (w Krakowie oraz w Katowicach w lokalu „Concordii” przy ul. Stawowej 19), 1932, 1933, 1934, 1936. Brał udział w wystawach w krakowskiej TPSP (1929, 1934), jako członek ZPAP uczestniczył w wystawach Związku, m.in. w 1938 i dwukrotnie w 1939. Malował pejzaże, fragmenty architektury, widoki miejskie, martwe natury, projektował dekoracje do teatru żydowskiego, zajmował się karykaturą. W czasie wojny znalazł się w Uzbekistanie. Zmarł w Gusar prawdopodobnie w 1942.

(Natasza Styra „Zrzeszenie Żydowskich Artystów Malarzy i Rzeźbiarzy w Krakowie (1931-1939)”, Wydawnictwo Neriton, Warszawa, 2009, ss. 59, 256).

14. Stanisław CZAJKOWSKI (1878-1954)

"Pejzaż wiosenny z bocianem", 1922

olej, tektura, 30 x 35 cm,

sygn. l.d.: Stanisław Czajkowski 1922.

Stan zachowania: w dwóch górnych narożnikach tektura lekko rozwarstwiona.

6 000 zł

Malarz, uczeń W. Gersona, w latach 1896-1903 naukę kontynuował w krakowskiej ASP w pracowniach J. Unierzyskiego, J. Malczewskiego, L. Wyczółkowskiego, J. Mehoffera oraz krótko (1906-1907) u J. Stanisławskiego. Studia uzupełniał w Monachium i Paryżu. W 1907 odwiedził Włochy. W okresie I wojny przebywał w Holandii. W 1926 osiadł w Warszawie, gdzie był profesorem w Szkole Sztuk Pięknych. Był członkiem TAP "Sztuka". Artysta odbył liczne wędrowki po Polsce i Ukrainie. Najczęściej podejmowane przez niego tematy to motywy małych miasteczek, wiejskie sceny rodzajowe, rozległe pejzaże, początkowo utrzymane w żywej tonacji szerokich plam barwnych, które z upływem czasu uległy wyciszeniu. "Artysta czuł się spadkobiercą tych polskich twórców, realistów i symbolistów, którzy ukazywali rodzime krajobrazy zanurzone w srebrzystym, rozproszonym świetle, malowali pejzaże o nostalgicznie rozciągniętych horyzontalnych liniach i dużych płaszczyznach pól, nizinne i pagórkowate, skromne, niekiedy wręcz ubogie." (Irena Kossowska, Instytut Sztuki PAN, <http://culture.pl/pl/tworca/stanislaw-czajkowski>).

15. Stanisław BATOWSKI KACZOR (1866-1946)

„Wiejski pejzaż z woźnicą i młocarnią”, 1924

olej, tektura, 43 x 64,5 cm,

sygn. p. d.: Batowski 1924

9 500 zł

Malarz, związany z lwowskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się w krakowskiej SSP, naukę uzupełniał w akademiach w Wiedniu i Monachium. Podróżował po Hiszpanii, Maroku i Krymie, przebywał w Paryżu i we Włoszech. W latach 1903-1914 prowadził własną szkołę malarstwa we Lwowie. Malował portrety, pejzaże, sceny batalistyczne, podejmował tematy religijne i rodzajowe, uprawiał malarstwo ścienne, wykonywał ilustracje do utworów literackich.

16. Tadeusz KOKIETEK (1920-1982)

„Jeździec z luzakiem”, 1970

olej, płótno, 46 x 61 cm,

sygn. l.d.: Tadeusz Kokietek 70

*opłata droit de suite

6 500 zł

Malarz związany z Łodzią, od 1950 roku członek Związku Polskich Artystów Plastyków. Malował historyzujące sceny rodzajowe, myśliwskie i batalistyczne często inspirowane sienkiewiczowską "trylogią". Tworzył też portrety, pejzaże, zajmował się ilustracją książkową. Duży zespół prac artysty prezentowany był na jego pośmiertnej wystawie retrospektywnej urządzonej w BWA w Łodzi w roku 1983 (106 prac; oleje, akwarele, rysunki). Obrazy artysty znajdują się m.in. w zbiorach Muzeum Wojska Polskiego w Warszawie, w łódzkim Urzędzie Wojewódzkim (obrazy „Król Jagiełło nadaje Łodzi prawa miejskie na zamku w Przedborzu” i „Bitwa pod Wiedniem”) oraz w licznych kolekcjach prywatnych.

17. Leszek PIASECKI (1928-1991)

„Żołnierze napoleońscy”

olej, płótno, 55 x 75 cm,

sygn. p.d.: Leszek Piasecki

*opłata droit de suite

6 000 zł

Malarz, w latach 1946-1952 studiował w krakowskiej ASP, absolutorium uzyskał w 1952 u Jerzego Fedkowicza. Przyjaźnił się z Jerzym Kossakiem, w którego pracowni malował. Od 1974 mieszkał i pracował w Wiedniu. Najchętniej podejmował tematykę batalistyczną, szukając inspiracji w malarstwie Zygmunta Rozwadowskiego, Stanisława Kaczora-Batowskiego i Kossaków.

18. Adolf (Constantin) BAUMGARTNER-STOILOFF (1850-1924)

“Konwój kozacki”

olej, płótno, 69 x 105 cm,

sygn. l.d.: C. Stoiloff

15 000 zł

Austriacki malarz urodzony w Linzu, zmarły w Wiedniu. Do jego najbardziej znanych motywów należą sceny myśliwskie oraz konwoje kozackie na Syberii, malowane niezwykle ekspresyjnie, znakomicie oddające szczegóły umundurowania, dynamikę pędzących koni, rozległy syberyjski pejzaż. Artysta często podpisywał swoje prace używając pseudonimu "A. Baumgartner-Stoiloff" , "Stoiloff" , "Constantin Stoiloff" lub "C.Stoiloff".

19. Jerzy KOSSAK (1886-1955)

„Wesele góralskie”

olej, tektura, 49 x 69 cm,

sygn. l.d.: Jerzy Kossak

Na odwrocie pieczętka z autorskim napisem: „Stwierdzam autentycz- /ność tego obrazu / Jerzy Kossak”.

*opłata droit de suite

12 000 zł

20. Feliks Kazimierz WYGRZYWAŁSKI (1903-1966)

„Modlący się Arabowie”

olej, płótno naklejone na tekturę, 48 x 69,5 cm,

sygnowany l.d.: F. K. Wygrzywalski

*opłata droit de suite

4 600 zł

Malarz, syn Feliksa Michała, w latach 1923-1928 uczeń krakowskiej ASP w pracowni J. Mehoffera i W. Jarockiego. Tematyka jego prac nawiązuje do motywów podejmowanych przez ojca, są to więc sceny z arabskich targowisk, pejzaże marynistyczne, akty na nadmorskich plażach, kwiaty. Wystawiał w krakowskim i lwowskim TPSP oraz w warszawskiej Zachęcie.

21. Teodor AXENTOWICZ (1859-1938)

„Portret młodej góralki z figurką Matki Boskiej”

olej, tektura, 64,5 x 52,5 cm,

sygn. l.d.: T. Axentowicz

Stan zachowania: ślady dawnej konserwacji.

50 000 zł

Malarz, grafik, pedagog, wybitny przedstawiciel nurtu młodopolskiego w malarstwie polskim, uznany portrecista i artysta rozmiłowany w folklorze huculskim. Kształcił się w Monachium (1879-1882), studia kontynuował w Paryżu (1882-1895), często odwiedzał Londyn poznając twórczość angielskich portrecistów (m. in. T. Gainsborough, J. S. S. Sargenta i J. Whistlera). W Paryżu bywał w kręgach artystyczno-intelektualnych, odwiedzał salony Godebskich i Sary Bernhardt, portret który namalował tej znakomitej aktorce niewątpliwie przyczynił się do uzyskania wielu cennych zamówień. Po powrocie do Krakowa w 1895 rozpoczął pracę w zreorganizowanej Szkole Sztuk Pięknych, której, już przekształconej na ASP, był rektorem w 1910 i w latach 1927-1928. Uczestniczył w organizowaniu Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka”. W 1897 założył szkołę malarstwa dla kobiet. Był członkiem Wiedeńskiej Secesji, organizatorem i uczestnikiem licznych międzynarodowych wystaw. Jego malarstwo zarówno portretowe jak i rodzajowe cieszyło się niesłabnącą popularnością. W malarstwie portretowym poza dekoracyjną stylizacją często wprowadzał wątek symboliczny, malował również kompozycje historyczne („Poselstwo polskie u Henryka Walezjusza”, MNW), współpracował przy Panoramic Raclawickiej. W nurcie huculskim wykorzystywał barwność strojów, religijną obrzędowość, urodę zimowej scenerii („Święto Jordanu, „Pogrzeb huculski”, „Święcone”). Uprawiał grafikę ilustracyjną i plakatową, jest autorem plakatów dla II, III i IV wystawy „Sztuki”, oraz okładki katalogu IV wystawy „Sztuki”, wykonywał algrafie i glinoryty.

22. Alfons KARPIŃSKI (1875-1961)

„Żółte róże w wazonie”

olej, tektura, 50 x 70 cm,

sygn. p.d.: A. Karpiński.

Na odwrocie czerwoną kredką: Lp 11975.

Stan zachowania: tektura lekko wypukła, b. dr. ubytki warstwy malarskiej.

*opłata droit de suite

15 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej SSP w pracowni Wyczółkowskiego (1891-1895). Naukę kontynuował w Wiedniu, Monachium i w paryskiej Academie Colarossi. Członek Towarzystwa Artystów Polskich „Sztuka” i od 1907 wiedeńskiej secesji. Początkowo malował sceny rodzajowe, pejzaże, portrety, z czasem skupił się na martwych naturach i

kwiatach. Martwe natury stanowią najliczniejszą i najbardziej znaną grupę tematyczną, w malowaniu kwiatów artysta osiągnął techniczne mistrzostwo.

23. Stanisław Ignacy FABIJAŃSKI PORAJ (1865-1947)

"Chryzantemy", 1918

akwarela, gwasz, tektura, 59,5 x 44,5 cm,

sygn. l.d.: St. Fabijański / Kraków 1918.

3 200 zł

W roku 1880 studiował w pracowni rzeźbiarza Leonarda Marconiego we Lwowie, w latach 1883-1888 w Szkole Sztuk Pięknych w Krakowie w pracowniach: F. Szynalewskiego, I. Jabłońskiego, W. Łuszczkiewicza, F. Cynka, L. Loefflera i J. Matejki, jak również w Akademii Sztuk Pięknych w Monachium u A. Wagnera. Wystawiał w TPSP w Krakowie i TZSP w Warszawie. Malował widoki Krakowa, sceny historyczne, symboliczne i portrety.

24. ANERI (Irena WEISSOWA) (1888-1981)

„Martwa natura z różami i owocami”

olej, tektura, 62 x 42 cm,

sygn. p.d.: Aneri.

*opłata droit de suite

5 000 zł

Malarka, studiowała w warszawskiej SSP u Konrada Krzyżanowskiego, krótko kształciła się w Monachium u Szymona Hollósy'ego. Po powrocie do kraju kontynuowała naukę w Krakowie na kursach prowadzonych przez Wojciecha Weissa, którego poślubiła w 1908. Wspólnie z mężem odbyła liczne podróże zagraniczne, podczas pobytu w Wiedniu podjęła studia w Kunstgewerbeschule (1914). Odwiedziła Wenecję, często bywała na Lazurowym Wybrzeżu. Artystka brała udział w wystawach TAP „Sztuka”, lwowskiego TPSP, swoje prace prezentowała na I wystawie Artystek Polskich w 1930 w Bydgoszczy. W latach 60. XX w. zainteresowała się mozaiką. Malowała pejzaże, martwe natury, kwiaty. Widoki z okolic Kalwarii wyróżnia łagodna uroda okolicznych wzgórz i rozległych pól, a nade wszystko wyciszona, stonowana kolorystyka.

25. Piotr STACHIEWICZ (1858-1938)

"Portret dziewczyny w czepcu"

pastel, papier naklejony na tekturę, 47 x 62 cm,

sygn. p.d.: P. Stachiewicz

Ślady dawnego zawilgocenia.

Obraz został zakupiony w salonie Desy w Katowicach w 1987.

6 500 zł

Malarz, związany z krakowskim środowiskiem artystycznym, wiceprezes tamtejszego TPSP (1912-1918). W latach 1877-1883 kształcił się w krakowskiej SSP, studia kontynuował w akademii monachijskiej w pracowni Otto Seitz'a. W 1886 podróżował po Włoszech, po powrocie osiadł w Krakowie. Uczył malarstwa na Wyższych Kursach dla Kobiet im. A.

Baranieckiego. Najbardziej znany z cykli religijnych i kompozycji alegorycznych, malował również pejzaże i portrety młodych kobiet, posługując się techniką olejną i pastelami.

26. Leon WYCZÓLKOWSKI (1852-1936)

„Martwa natura z bażantem”, 1908

olej, płótno naklejone na tekturę, 57 x 51 cm,

sygn. p.g.: L Wyczół / 908

Na odwrocie drukowana nalepka Muzeum Historii Katowic: Wystawa: / Prywatna kolekcja z Poznania. / Malarstwo polskie. / Porcelana europejska. / Katowice, marzec-maj 2005.

Opinia M. Piotra Michałowskiego z 1998.

150 000 zł

Martwych natur Wyczółkowski namalował stosunkowo niewiele, brak również wzmianek pochodzących bezpośrednio od artysty na ten temat, a jednak uważa się, że martwe natury należą do jego wybitnych osiągnięć. Warto wspomnieć „Martwą naturę z wazą”, 1905, olej, płótno naklejone na tekturę, 62,5 x 86 cm, MNW, „Martwą naturę z winogronami i nożem”, 1905, akwarela, papier, 40 x 52 cm, kolekcja prywatna, „Martwą naturę z samowarem”, 1911, akwarela, tempera, kredka, papier, 100 x 70 cm, kolekcja prywatna, „Martwą naturę z rybami”, akwarela, papier, 68,5 x 99 cm, Muzeum Śląskie w Katowicach. Poza wspomnianymi pracami Maria Twarowska wymienia jeszcze dwie kompozycje: „Na wystawie TZSP w Warszawie w 1937 r. były: „Martwa natura z pomidorami i bażantem”, akw. i temp., 73 x 100, sygn. „L. Wyczół 1911”, wł. A Wohl i „Jabłka i wino” ol. pł. 62 x 74,5 cm, sygn. „L. Wycz”, data nieczytelna, wł. A. Sturm. Niewątpliwie tego rodzaju dzieł Wyczółkowskiego jest więcej w zbiorach prywatnych”. („Leon Wyczółkowski. Listy i Wspomnienia”, opracowała Maria Twarowska, Ossolineum, Wrocław 1960, s.109).

27. Stanisław Ignacy FABIJAŃSKI (1865-1947)

"Nocny widok na Wawel", 1916

akwarela, papier, 35 x 43 cm,

sygn. l.d.: St. Fabijański 1916 Kraków – Wawel

4 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej SSP, m.in. u Feliksa Szynalewskiego, Leopolda Loefflera i Jana Matejki. Studia kontynuował w akademii monachijskiej. Odczytał podróże do Włoch i Paryża. Na stałe osiadł w Krakowie. Znany głównie jako malarz architektury Krakowa, chętnie sięgał do tematów rodzajowo-historycznych oraz wątków legionowych.

28. Stanisław ŻURAWSKI (1889-1976)

„Kościół św. Marii Magdaleny w Rabce”

olej, tektura, 77 x 55,5 cm,

sygn. p.d.: St. Żurawski

*opłata droit de suite

4 000 zł

Malarz, uczeń krakowskiej ASP w pracowni Józefa Mehoffera (1907- 1913). Był członkiem Cechu Artystów Plastyków „Jednoróg”. Malował akty, pejzaże, martwe natury, kompozycje figuralne.

29. Władysław GRUDZIŃSKI (1875 - 1942)

„Zimowy pejzaż z chatą”

akwarela, papier, 20 x 30 cm,

sygn. p.d.: Wł. Grudziński

1 600

Malarz akwarelista, autor nastrojowych pejzaży. Był skoligacony z Joanną Grudzińską, żoną Wielkiego Księcia Konstantego. Został powołany do armii carskiej, skąd trafił do szkoły artystycznej w Petersburgu.

30. Eugeniusz DZIERZENCKI (1905-1990)

„Łódzie na Bałtyku”

olej, tektura, 34,5 x 49 cm,

sygn. p.d.: E. Dzierzencki

*opłata droit de suite

4 200 zł

Malarz, związany z sopockim środowiskiem artystycznym. Studiował w warszawskiej ASP u Wyczółkowskiego i Skoczylasa. Jest autorem pejzaży marynistycznych z okolic Gdańska, Gdyni i Sopotu.

31. Soter JAXA-MAŁACHOWSKI (1867-1952)

„Dziewczyna na plaży”, 1928

akwarela, gwasz, tektura, 35 x 50 cm,

sygn. p.d.: S Jaxa / 1928

11 000 zł

Malarz, wybitny marynista, pochodzący z kresów wschodnich. kształcił się w szkole rysunkowej w Odessie, następnie studiował w krakowskiej SSP pod kierunkiem F. Cynka, I. Jabłońskiego i W. Łuszczkiewicza. Od 1894 kontynuował naukę w szkole Rysunku i Malarstwa w Monachium. Po powrocie do kraju osiadł na stałe w Krakowie, skąd na dwa lata przeprowadził się do Zakopanego. Malował przede wszystkim krajobrazy - pejzaże morskie (znad Bałtyku i Morza Śródziemnego - pamiątki z licznych podróży do Włoch), widoki tatrzańskie, nokturny i zaufki krakowskie, rzadko portrety. Największym powodzeniem cieszyły się jego obrazy marynistyczne. Malował w technice olejnej, akwarelowej, a także gwaszem i pastelami. Był członkiem TZSP w Warszawie. Uczestniczył w wielu wystawach w Krakowie (tu miał kilka wystaw indywidualnych), Warszawie, we Lwowie, Łodzi, Poznaniu i Lublinie.

32. Wiesław LANGE (1914-1988)

„Pirania”, 1986

olej, płótno, 54 x 64,45cm,

sygn. p.d.: Lange / 86

*opłata droit de suite

2 400 zł

Malarz, wybitny scenograf, od 1951 związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Gimnazjum kończył na Kresach, maturę uzyskał w Tuluzie. Studia malarskie odbył w warszawskiej ASP (dyplom w 1939). W czasie okupacji wstąpił do I Armii Wojska Polskiego, gdzie m.in. działał w teatrze frontowym. Po wojnie krótko współpracował z teatrami w Lublinie i we Wrocławiu. Na stałe związał się z Teatrem Śląskim w Katowicach, dla którego zaprojektował scenografię ponad 100 spektakli. Współpracował m.in. z Holoubkiem, Wyszomirskim, Jarockim, Kreczmarem. Artysta ma opinię prekursora surrealizmu w polskiej scenografii.

33. Wiesław LANGE (1914-1988)

„Dziewczyna z papugą”, 1982

olej, płyta, 54 x 40cm,

sygn. p.d.: Lange / 82

*opłata droit de suite

2 200 zł

Malarz, wybitny scenograf, od 1951 związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Gimnazjum kończył na Kresach, maturę uzyskał w Tuluzie. Studia malarskie odbył w warszawskiej ASP (dyplom w 1939). W czasie okupacji wstąpił do I Armii Wojska Polskiego, gdzie m.in. działał w teatrze frontowym. Po wojnie krótko współpracował z teatrami w Lublinie i we Wrocławiu. Na stałe związał się z Teatrem Śląskim w Katowicach, dla którego zaprojektował scenografię ponad 100 spektakli. Współpracował m.in. z Holoubkiem, Wyszomirskim, Jarockim, Kreczmarem. Artysta ma opinię prekursora surrealizmu w polskiej scenografii.

34. Władysław BAKAŁOWICZ (1833-1903)

„Dziewczyna w czarnych pończochach. Erotyk”

pastel papier, 72,5 x 33 cm,

sygn. p.d.: LBakalowicz

Stan zachowania: uszkodzenia krawędzi papieru i zaplamienia, pastel miejscami osypany.

9 000 zł

Malarz, uczeń warszawskiej Szkoły Sztuk Pięknych (1849-1852). We wczesnych latach malował obrazy o tematyce polskiej, portrety i widoki miejskie. Od 1863 przebywał we Francji, gdzie w 1879 został naturalizowany. Wystawiał na paryskich Salonach, w Europie, Nowym Jorku, w warszawskiej Zachęcie i krakowskim TPSP. Artysta najbardziej znany jest z kompozycji tematycznie nawiązujących do historii Francji XVI i XVII w. Z niezwykłą precyzją i biegłością warsztatową potrafił odtworzyć detale strojów z dawnych epok i urodę dawnych wnętrz.

35. Jan KACZMARKIEWICZ (1904-1989)

"Akt męski"

ołówek, papier, 42 x 29,5 cm,

sygn. p.d.: Jan Kaczmarkiewicz

*opłata droit de suite

700 zł

Malarz, historyk sztuki, pedagog. Studiował historię sztuki i architekturę klasyczną na Uniwersytecie Poznańskim, stąd jego fascynacje sztuką śródziemnomorską. W 1929 wykonywał ilustracje do pism katolickich. Po uzyskaniu stypendium w 1932 wyjechał na studia malarskie do Wilna, gdzie kształcił się pod kierunkiem L. Ślendra. Po wojnie podjął pracę dydaktyczną w Wilnie, a następnie w Bytomiu i Katowicach. Od 1959 członek ZPAP.

36. Jan KACZMARKIEWICZ (1904-1989)

„Projekt maski na fasadę wileńskiego Teatru na Pohulance”

akwarela, tempera, papier naklejony na karton, 64,5 x 53,5 cm,

sygn. monogramem wiązonym i tytuł p.d.: Rosyjski / Teatr Dramatyczny / Wilno / lata 50.te - JK.

*opłata droit de suite

1 600 zł

Malarz, historyk sztuki, pedagog. Studiował historię sztuki i architekturę klasyczną na Uniwersytecie Poznańskim, stąd jego fascynacje sztuką śródziemnomorską. W 1929 wykonywał ilustracje do pism katolickich. Po uzyskaniu stypendium w 1932 wyjechał na studia malarskie do Wilna, gdzie kształcił się pod kierunkiem L. Ślendra. Po wojnie podjął pracę dydaktyczną w Wilnie, a następnie w Bytomiu i Katowicach. Od 1959 członek ZPAP.

37. Józef KIDOŃ (1890-1968)

"Portret Ewy"

pastel, tektura z suchą pieczęcią Vangton, 64 x 47,5 cm,

sygn. l.d.: Kidoń ; p.śr.: Ewa

5 000 zł

Malarz, urodzony na Śląsku Cieszyńskim. Studiował we Lwowie u Batowskiego i Kwiatkowskiego. Następnie uczył się w Paryżu i Amsterdamie. W 1919 brał udział w obronie Lwowa. W 1920 zamieszkał na Helu. Podróżował do Włoch, odwiedził m.in. Wenecję, Florencję, Neapol i Rzym. Po powrocie w 1927 zamieszkał na stałe w Katowicach. Swoje prace wystawiał m.in. w Katowicach, Warszawie i we Lwowie. Malował portrety, głównie kobiece, a także kwiaty i pejzaże. Stosował technikę olejną i pastelową

38. Henryk UZIEMBŁO (1879-1949)

„Portret kobiety w kapeluszu”, 1906

pastel, tektura, 68,5 x 49,5 cm,

sygn. l.d.: Henryk Uziembło 906.

Na odwrocie nalepka TPSP w Krakowie, drukowana z tekstem atramentem: (stempel) 1906 / Uziembło Henryk / Kraków / „Portret kobiety”, oraz stempel: Skład Obić Papierowych / i Listew do ram / J. Piotrowskiej / Sosnowice (dawna nazwa Sosnowca).

Obraz z prywatnych zbiorów rodziny z Sosnowca, zaprzyjaźnionej z Henrykiem Uziembłą i ofiarowany jej bezpośrednio przez artystę.

10 000 zł

Malarz, grafik, architekt wnętrz. Kształcił się w Szkole Przemysłowej w Krakowie, skąd udał się do Wiednia, gdzie kontynuował naukę w Kunstgewerbeschule oraz w Österreichisches Museum für Kunst und Industries. Studia uzupełniał u Wyspiańskiego i Axentowicza w krakowskiej ASP, a w latach 1904-1905 w Paryżu. W Anglii studiował architekturę wnętrz. Jest twórcą licznych polichromii i witraży. W latach 1904-1908 wraz z W. Tetmajerem prowadził prace nad polichromią w kościele parafialnym w Sosnowcu. Uprawiał malarstwo sztalugowe, najchętniej podejmując tematy pejzażowe.

39. Zygmunt LIS (1931-2014)

„Rekonstrukcja wieży mieszkalno-obronnej w Łutowcu k/Mirowa”, 1984

gwasz, papier, 76 x 54 cm,

sygn. p.d.: ZLis / 1984; tytuł p.g.: Rekonstrukcja wieży / mieszkalno obronnej / w Łutowcu k/Mirowa / wg domniemanego sta- / nu z roku 1350.

Na odwrocie autorska dedykacja: Panu Józefowi Wróblowi / z wdzięczności za mistrzowską / dokumentację fotograficzną / cyklu rekonstrukcji zamków jurajskich / Z Lis w maju 1984 r / w Katowicach.

Obraz z kolekcji Józefa Wróbla (1938-2023), wybitnego fotografa, w latach 1957-1997 fotoreportera redakcji Tygodnika Ilustrowanego „Panorama”.

*opłata droit de suite

2 800 zł

40. Ludek HOLUB (1928-2012)

„Abstrakcja”, 1962

olej, płótno, 131,5 x 87,5 cm,

sygn. p.d.: L. Holub 62

2 800 zł

Czesko-szwedzki malarz, grafik, ilustrator, studiował pedagogikę i sztukę na praskim uniwersytecie, w latach 1954-1958 był uczniem warszawskiej ASP. Po Praskiej Wiośnie w 1968 wyemigrował do Szwecji i tam prowadził działalność artystyczną. Uprawiał malarstwo olejne, wykonywał monotypie, malował motywy rodzajowe, pejzaże warszawskie. Powtarzającym się w jego twórczości tematem były drzewa, uosabiające losy ludzi i przyrody.

GRAFIKA

41. Stefan SUBERLAK (1928-1994)

"Wiosna 6", 1964

litografia, 71,6 x 55,4 cm,

sygn. oł. p.d.: St. Suberlak 1964, oraz na kamieniu l.d.: S. Suberlak; oł. l.d.: „Wiosna 6”

litografia.

*opłata droit de suite

1 400 zł

Malarz, grafik, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, uczeń katowickiego Wydziału Grafiki ASP w Krakowie. Brał udział w licznych międzynarodowych wystawach zbiorowych (biennale w Lugano, Ljubljanie, Sao Paulo, Tokio). Miał wiele wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Jego prace znajdują się w wielu polskich muzeach, za granicą m.in. w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Tokio, w zbiorach Kongresu USA w Waszyngtonie. Powtarzającym się tematem prac artysty jest wieś, postrzegana poetycko i z humorem, często w klimacie nieco surrealistycznym, bliskim twórczości Breughla i Chagalla.

42. Stefan SUBERLAK (1928-1994)

"Chłop miastu", 1959

litografia, 70,8 x 54,3 cm,

sygn. atramentem p.d.: St. Suberlak 1959, oraz na kamieniu l.d.: Suberlak. S; oł. l.d.: „Chłop miastu” litografia.

*opłata droit de suite

1 400 zł

Malarz, grafik, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, uczeń katowickiego Wydziału Grafiki ASP w Krakowie. Brał udział w licznych międzynarodowych wystawach zbiorowych (biennale w Lugano, Ljubljanie, Sao Paulo, Tokio). Miał wiele wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Jego prace znajdują się w wielu polskich muzeach, za granicą m.in. w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Tokio, w zbiorach Kongresu USA w Waszyngtonie. Powtarzającym się tematem prac artysty jest wieś, postrzegana poetycko i z humorem, często w klimacie nieco surrealistycznym, bliskim twórczości Breughla i Chagalla.

43. Stefan SUBERLAK (1928-1994)

"Gospodarze", 1964

linoryt, 12/15, 73 x 55,2 cm,

sygn. oł. p.d.: St. Suberlak 1964, oraz na kamieniu l.d.: Suberlak; oł. l.d.: „Gospodarze”

linoryt 12/15.

Grafika z kolekcji Józefa Wróbla (1938-2023), wybitnego fotografa, w latach 1957-1997 fotoreportera redakcji Tygodnika Ilustrowanego „Panorama”.

*opłata droit de suite

1 400 zł

Malarz, grafik, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym, uczeń katowickiego Wydziału Grafiki ASP w Krakowie. Brał udział w licznych międzynarodowych wystawach zbiorowych (biennale w Lugano, Ljubljanie, Sao Paulo, Tokio). Miał wiele wystaw indywidualnych w kraju i za granicą. Jego prace znajdują się w wielu polskich muzeach, za granicą m.in. w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Tokio, w zbiorach Kongresu USA w Waszyngtonie. Powtarzającym się tematem prac artysty jest wieś, postrzegana poetycko i z humorem, często w klimacie nieco surrealistycznym, bliskim twórczości Breughla i Chagalla.

44. Stasys EIDRIGEVICIUS (1949)

„Listonosz”, 1998

akwaforta, akwatinta, 10/60, odbitka autorska, 30,2 x 20,8 cm,
sygn. oł. p.d.: 1998 Stasys; oł. l.d.: 10/60 Listonosz EdA.

Prezentowaną grafikę właściciel otrzymał bezpośrednio od Stasysa Eidrigeviciusa.

*opłata droit de suite

1 400 zł

Urodził się w Mediniszkach/Mediniskiai na Litwie. W roku 1973 ukończył Wileński Instytut Sztuk Pięknych, a od roku 1980 zamieszkał w Polsce. Malarz, grafik i rysownik, często używa techniki "suchej pasteli". Rysował między innymi dla "Polityki", "Literatury", "New York Times'a" tworzył plakaty, ilustracje do książek (szczególnie bajek dziecięcych), ekslibrisy, projekty scenografii, instalacje i kompozycje przestrzenne, maski, akcje parateatralne. Niesłychanie popularny, zyskał uznanie fachowców, i publiczności. Dziecięce doświadczenia z litewskiej wioski przełożył na język uniwersalnych symboli i metafor, stworzył własny styl. Przedstawia bajkowy, tajemniczy świat zaludniony ludzikami o oczach z guzików. Jego figuratywną sztukę cechuje atmosfera surrealizmu z akcentami ironii i groteski. Posługuje się różnymi technikami: gwasz, olej, pastele, wykorzystuje rozmaite techniki graficzne.

45. Edward DWURNIK (1943-2018)

"Dobra wiadomość", 2000

akwaforta, odbitka autorska, 36,8 x 22 cm,

sygn. oł. p.d.: E. Dwurnik / 2000; oł. l.d.: akwaforta /odbitka autorska/ „Dobra wiadomość”;
na marginesach oł. autorskie uwagi („drobne poprawki”) i wymiary.

Prezentowaną grafikę właściciel otrzymał bezpośrednio od Edwarda Dwurnika.

*opłata droit de suite

1 700 zł

Malarz, grafik, w latach 1963-1970 studiował malarstwo, grafikę i rzeźbę na Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie. Poza malarstwem Dwurnik uprawiał grafikę i rysunek (zarówno autonomiczne serie jak i ilustracje). Projektował monumentalne kompozycje malarskie w przestrzeni publicznej.

46. Eugeniusz GET-STANKIEWICZ (1942-2011)

„Kompozycja. 75 Lat Muzeum Poczty i Telekomunikacji”, 1996

collage, miedzioryt kolorowany, kredka, znaczek i stempel okolicznościowy: „75 lat Muzeum Poczty i Telekomunikacji Wrocław 1 / 11. 10. 1996”, sygn. l.d.: Get `96; autorski opis oł. p.d.: Wytłoczono / z okazji / 75 lat Muzeum / Poczty / i Telekomunikacji / Warszawa 1921 / Wrocław 1996.

Prezentowaną grafikę właściciel otrzymał bezpośrednio od Geta-Stankiewicza.

*opłata droit de suite

1 400 zł

Polski artysta grafik i rzeźbiarz. W latach 1961-66 studiował architekturę na Politechnice Wrocławskiej. Następnie uczył się grafiki i plakatu w PWSSP we Wrocławiu pod kierunkiem Stanisława Dawskiego i Macieja Urbańca, dyplom otrzymał w 1972 r. Na przełomie lat 60. i 70. związany był z kulturą studencką. W latach 70. pełnił funkcję kierownika artystycznego Wydawnictwa Ossolineum. W latach 1982-85 prowadził Pracownię Grafiki Warsztatowej we wrocławskiej ASP. W 1998 powrócił do pracy w ASP.

47. Antoni TAPIES (1923-2012)

"Kompozycja 2", 1984

oryginalna litografia barwna, 31,5 x 44,5 cm, sygn. na kamieniu l.d.: Tàpies, podwójna plansza (śląd złożenia), wkładka do pisma „Repères. Cahiers d'art contemporain”, nr 18, Galerie Maeght, Paryż, 1984.

1 000 zł

Malarz związany z katalońskim środowiskiem artystycznym z kręgu informelu. Znaczący wpływ na jego sztukę miał przeżyty w młodości dramat Rewolucji Hiszpańskiej. Jak sam wspomina, jego pierwsze prace z 1945 przypominały uliczne antywojenne graffiti. Początkowo inspirowała go twórczość surrealistów - Maxa Ernsta, Paula Klee, Juana Miró, interesował się filozofią wschodu. W 1950 wyjechał na roczne stypendium do Paryża, gdzie poznał Picassa. Indywidualny styl artysta rozwinął ok. 1954, łącząc surrealizm z wykorzystaniem collage'u oraz środków nie malarskich, takich jak makulatura, szmaty, słoma, odpady. Swobodna ekspresyjna forma jego abstrakcyjnych prac stawia go w rzędzie najwybitniejszych przedstawicieli informelu. Artysta miał wystawy w wielu prestiżowych galeriach i muzeach Europy i USA, m.in. w Muzeum Solomona Guggenheima w Nowym Jorku i londyńskim Institute of Contemporary Art.

48. Antoni TAPIES (1923-2012)

"Kompozycja 1", 1984

oryginalna litografia barwna, 31,5 x 44,5 cm, sygn. na kamieniu p.d.: Tàpies, podwójna plansza (śląd złożenia), wkładka do pisma „Repères. Cahiers d'art contemporain”, nr 18, Galerie Maeght, Paryż, 1984.

1 000 zł

Malarz związany z katalońskim środowiskiem artystycznym z kręgu informelu. Znaczący wpływ na jego sztukę miał przeżyty w młodości dramat Rewolucji Hiszpańskiej. Jak sam

wspomina, jego pierwsze prace z 1945 przypominały uliczne antywojenne graffiti. Początkowo inspirowała go twórczość surrealistów - Maxa Ernsta, Paula Klee, Juana Miró, interesował się filozofią wschodu. W 1950 wyjechał na roczne stypendium do Paryża, gdzie poznał Picassa. Indywidualny styl artysta rozwinął ok. 1954, łącząc surrealizm z wykorzystaniem collage'u oraz środków nie malarskich, takich jak makulatura, szmaty, słoma, odpady. Swobodna ekspresyjna forma jego abstrakcyjnych prac stawia go w rzędzie najwybitniejszych przedstawicieli informelu. Artysta miał wystawy w wielu prestiżowych galeriach i muzeach Europy i USA, m.in. w Muzeum Solomona Guggenheima w Nowym Jorku i londyńskim Institute of Contemporary Art.

49. Władysław ZAKRZEWSKI (1903-1944)
„Ołtarz Wita Stwosza w kościele Mariackim Krakowie”
miedzioryt, 21,3 x 15,2 cm,
sygn. na płycie p.d.: Ryt. Zakrzewski.
550 zł

Malarz i grafik, w latach 1922-24 kształcił się w krakowskiej ASP w pracowni Władysława Jarockiego i Józefa Pankiewicza, studia uzupełniał w Paryżu w prywatnych akademiach malarskich. Odbył podróż do Konstantynopola, odwiedzając także Węgry, Rumunię, Jugosławię, Grecję i Włochy. W latach 1932-37 studiował grafikę w warszawskiej ASP u Jana Wojnarskiego. Początkowo zajmował się malarstwem, a od roku 1932 wyłącznie grafiką. Uprawiał techniki metalowe jedno i wielobarwne. Najczęstszą tematyką prac artysty była architektura miast polskich, pejzaże nadmorskie i śląskie. Wykonał szereg cykli tematycznych: Teka Śląska, Teka Morska, Warszawa, Lwów, Bielsko, Zaolzie, Kraków. Jest także autorem wielu ekslibrisów.

50. Witold CHOMICZ (1910-1984)
„Błogosławiony Jan Kanty”
drzeworyt, 17,6 x 12,7 cm,
sygn. oł. p.d.: W. Chomicz; l.d. oł. technika i dedykacja: oryg. drzeworyt Pani Mgr Jadwidze Bartków Domagała 13. 8. 75.
Prezentowaną grafikę właściciel otrzymał bezpośrednio od Witolda Chomicza.
*opłata droit de suite
500 zł

Malarz, grafik, zajmował się także kowalstwem artystycznym i witrażownictwem. Studiował w Szkole Sztuk Zdobniczych w Krakowie i w ASP w Warszawie. Od 1934 roku był wykładowcą w Państwowym Instytucie Sztuk Plastycznych, a 1950 roku został profesorem w krakowskiej ASP, gdzie kierował Katedrą Grafiki Książki. Inspirował się sztuką ludową i krakowskim folklorem.

51. Adam KIELB (1957)
„Rytmy A”, 2022
linoryt, 8/20, 30 x 40 cm,
sygn. oł. p.d.: Adam Kielb 2022; oł. l.d: 8/20 Rytmy A
800 zł

Malarz, grafik, fotograf, absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego, dyplom w 1984. Od 1977 zajmuje się malarstwem, realizując wielkoformatowe obrazy panoramiczne. Z technik graficznych uprawia suchą igłę, mezzotintę i linoryt. Jako fotograf specjalizuje się w technice gumy chromianowej i cyjanotypii. Znacząca część jego prac fotograficznych to serie i cykle realizowane na tradycyjnych czarno-białych i barwnych materiałach. Artysta miał 25 wystaw indywidualnych.

52. Adam KIEŁB (1957)

„Rytmy F”, 2022

linoryt, 9/20, 30 x 40 cm,

sygn. oł. p.d.: Adam Kielb 2022; oł. l.d: 9/20 Rytmy F

800 zł

Malarz, grafik, fotograf, absolwent historii sztuki Uniwersytetu Jagiellońskiego, dyplom w 1984. Od 1977 zajmuje się malarstwem, realizując wielkoformatowe obrazy panoramiczne. Z technik graficznych uprawia suchą igłę, mezzotintę i linoryt. Jako fotograf specjalizuje się w technice gumy chromianowej i cyjanotypii. Znacząca część jego prac fotograficznych to serie i cykle realizowane na tradycyjnych czarno-białych i barwnych materiałach. Artysta miał 25 wystaw indywidualnych.

53. Bert STERN (1929-2013)

"Marilyn Monroe", 1968

serigrafia barwna, podwójna dwustronna plansza, 28,5 x 54 cm,

serigrafia z portfolio zamieszczonego w piśmie „Avant Garde 2”.

1 200 zł

Amerykański fotograf związany z nowojorskim środowiskiem artystycznym. W latach 50. pracował dla pism "Mayfair" i "Travel and Fashion", zajmował się reklamą, m.in. w 1953 przygotował sesję dla Smirnoff Vodka. W latach 60. poza fotografią reklamową, w tym również reklamą telewizyjną, zajął się zdjęciami portretowymi i modą. Współpraca z pismem "Vogue" zaowocowała serią zdjęć z Marilyn Monroe. Podczas trzydniowej sesji w czerwcu 1962 Stern wykonał ok. 2 500 fotografii Marilyn. Była to ostatnia sesja zdjęciowa aktorki, sześć tygodni później już nie żyła. Prezentowane prace są serigraficzną, niezwykle ekspresyjną i zarazem osobistą wersją wykonanych 6 lat wcześniej zdjęć. W portfolio zamieszczonym w piśmie "Avant Garde 2" znalazło się 9 zdjęć aktorki, opracowanych przez Sterna w technice serigrafii.

RZEŹBA

54. Joan Miro (1893-1983)

„XX Siècle No 4 - 1938”

reliefowa plakietka z brązu, wym.: 11 x 8,6 cm, sygn. p.śr. Miro; tytuł i sygnatura na odwrocie: XX Siècle / No 4 – 1938 / (sygnatura Miro), odlew z ok. 1980.

Plakietka została wykonana na podstawie linorytu Joana Miro „Femme pour XXe Siecle” (Dupin 40) z 1938, plakietka wydana przez Fundacio Joan Miro w Barcelonie.

2 600 zł

Wybitny hiszpański malarz i grafik. Studiował w Escuela Superior de Bellas Artes w Barcelonie. Przyjaźnił się z dadaistami, pod wpływem Picassa zainteresował się kubizmem. Był uznany za największego spośród malarzy abstrakcjonistów kręgu surrealizmu. Uprawiał malarstwo sztalugowe, z grafiki zajmował się akwafortą i litografią, wykonywał freski, ceramiczne dekoracje ścienne, m.in. dla budynku UNESCO w Paryżu. Jego umykający jednoznacznej klasyfikacji styl zawiera elementy inspirowane sztuką prymitywną i dziecięcą, magią i mitologią.

55. Tadeusz SADOWSKI (1915-1991)

"Muza"

gips patynowany, wys. 90 cm, ryta sygnatura z boku podstawy: T. Sadowski, naklejony nr.: 11.

*opłata droit de suite

3 500 zł

Rzeźbiarz, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się na Wydziale Sztuk Pięknych uniwersytetu w Wilnie u T. Niesiołowskiego i w pracowniach rzeźby K. Jakimowicza i H. Kuny. W 1938 wyjechał do Lwowa. W 1939 został zmobilizowany do 14 pułku Ułanów Jazłowieckich. Po ucieczce z niewoli w 1940 wrócił do Lwowa, gdzie projektował scenografie i kostiumy do przedstawień operowych. Po wojnie osiadł w Bytomiu. Jest autorem 621 prac rzeźbiarskich - monumentalnych rzeźb w parku miejskim, pomnika Moniuszki przed operą bytomska, popiersia Chopina, fontanny przy placu Akademickim, pomnika powstańców w Radzionkowie, licznych rzeźb sakralnych, elementów małej architektury miejskiej, tablic pamiątkowych. Prace artysty znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, a także w Szwajcarii, Kijowie i Charkowie.

56. Tadeusz SADOWSKI (1915-1991)

„Hokeista"

gips patynowany, wys. 29 cm, sygnowany rytym monogramem wiązonym na spodzie podstawy: TS.

*opłata droit de suite

1 600 zł

Rzeźbiarz, związany ze śląskim środowiskiem artystycznym. Kształcił się na Wydziale Sztuk Pięknych uniwersytetu w Wilnie u T. Niesiołowskiego i w pracowniach rzeźby K. Jakimowicza, H. Kuny i St. Horno-Popławskiego. W 1938 wyjechał do Lwowa. W 1939 został zmobilizowany do 14 pułku Ułanów Jazłowieckich. Po ucieczce z niewoli w 1940

wrócił do Lwowa, gdzie projektował scenografie i kostiumy do przedstawień operowych. Po wojnie osiadł w Bytomiu. Jest autorem 621 prac rzeźbiarskich - monumentalnych rzeźb w parku miejskim, pomnika Moniuszki przed operą bytomska, popiersia Chopina, fontanny przy placu Akademickim, pomnika powstańców w Radzionkowie, licznych rzeźb sakralnych, elementów małej architektury miejskiej, tablic pamiątkowych. Prace artysty znajdują się w zbiorach Muzeum Śląskiego w Katowicach, Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu, a także w Szwajcarii, Kijowie i Charkowie.

RZEMIOSŁO

57. TALERZ DEKORACYJNY WŁOCLAWEK, ok. 1965

fajans, farby podszkliwe, technika „kory”, forma kwadratowa, wym.: 26,5 x 26,5 cm; znak podszkliwy zielony Zakładu Fajansu „Włocławek” we Włocławku z lat 1962-1991, drukowane numery: 400, 6563.

500 zł

58. FIGURKA "ŚPIEWACZKA" WAŁBRZYCH, ok. 1960

porcelana, farby naszkliwe, technika drapania, wys. 23,5 cm, projekt formy Lubomir Tomaszewski, 1959; znak podszkliwy zielony Zakładów Porcelany Stołowej "Krzysztof" w Wałbrzychu, numer czarna farbą: 1-333/n.

Stan zachowania: b. dobry.

Figurka z prywatnych zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu.

5 400 zł

59. FIGURKA "GRZYBIARKA" ĆMIELÓW, OK. 1960

porcelana, farby naszkliwe, wys. 17,5 cm, projekt formy: Zbigniewa Śliwowska-Wawrzyniak (1931-2003), ok. 1957; znak drukowany, podszkliwy, zielony Zakładów Porcelany Stołowej "Ćmielów" w Ćmielowie lat 1951-1997, czarną farbą: C-506-967 / 8.

600 zł

60. IKEBANA ART DECO GIESCHE

porcelana biała, złocenia, kolista misa z figurką nagiej tancerki (rusalki), wys. 22 cm, śr. 31cm, znak zielony i złoty, drukowany: Giesche / ręcznie malowane. Stan zachowania: dr. przetarcia złocenia na krawędzi misy, brak środkowego pojemnika z otworami na kwiaty. Katowice Bogucice, 1928-1939

Ikebana z prywatnych zbiorów doc. Józefa Ligęzy (1910-1972), wybitnego etnografa, folklorysty, zbieracza śląskich pieśni ludowych, w latach 1963-1972 dyrektora Muzeum Górnośląskiego w Bytomiu.

1 600 zł

61. FIGURKA „KOT LEŻĄCY” BOGUCICE, ok.1960

porcelana, natrysk czarną farbą, technika drapania, wym.: 12,5 x 31 x 18 cm, projekt formy: Mieczysław Naruszewicz (1923-2006), z 1958, znak drukowany Bogucickich Zakładów Porcelany z lat 1952-1988, pieczętka: Made in Poland, numery czarną farbą: 5068 / 158.
800 zł

62. FIGURKA "ŻYRAFA", ĆMIELÓW, OK. 1960

porcelana, czarna farba naszkliwna, wys. 9,5 cm, projekt formy: Hanna Orthwein (1916-1968), znak drukowany, podszkliwny, zielony Zakładów Porcelany Stołowej "Ćmielów" w Ćmielowie lat 1951-1997, czarną farbą: C 308 - 797/20.
700 zł

63. SERWIS DO KAWY „LIDIA” ZPS CHODZIEŻ, OK. 1960

porcelana, natrysk czarną farbą, technika drapania, projekt: Marian Pasich, 1957; dzbanek do kawy (wys. 18,5 cm), dzbanek do mleka (wys. 11 cm), cukiernica (wys. 7,5 cm), 6 filiżanek (wys. 4,5 cm), 6 spodków (śr. 12 cm); znak zielony podszkliwny Zakładów Porcelany i Porcelitu w Chodzieży z lat 1964-1980: Chodzież / Made in Poland / 1 i 5, czarną farbą: Hand painted / 4533/ L, 124533 / Sc, 4533 B. Stan zachowania: dr wyszczerbienia na krawędzi i uchwycie cukiernicy, dr. wyszczerbienie wew. pokrywy dzbanka, dr. wyszczerbienie na krawędzi spodka.

Podobny serwis reprodukowany w: B. Banaś „Polski New Look. Ceramika użytkowa lat 50. i 60.”, Wrocław, 2011, il. s. 47.

2 000 zł

64. WAZON JAN BROSZKIEWICZ, ok. 1930

glina, zielone szkliwo, wys. 29 cm; kolista stopa, owoidalny brzusec, smukła szyjka, na brzuscu plastyczna dekoracja z motywem gałązki i kiści winogron; na spodzie stopy wyciskana sygnatura: Broszkiewicz (Jan Broszkiewicz, 1864-1944).

1 300 zł

65. WAZON "MARRY" Z. HORBOWY

szkło barwione na zielono, cieniowane, wydmuchiwane w formie, antico, otoczka wlewu żółta, wys. 41,5 cm, projekt: Zbigniew Horbowy (1935-2019), z 1976, Huta "Barbara" w Polanicy Zdroju.

Lit.: Barbara Banaś, „Zbigniew Horbowy”, ASP we Wrocławiu, 2009, s. 11.

1 600 zł

66. NACZYNIENIE NA MIÓD FRAGET, ok. 1920

w formie pszczoły; korpus, nogi i skrzydła mosiądz srebrzony, odwłok szkło czerwone, ruchome skrzydła na zawiasie tworzą pokrywę; wym.: 9 x 16 x 9,5 cm; sygn. (w owalu): Fraget / N / Plaque, w owalu dwa młoteczki skrzyżowane z cyrklem, numery: 96, 2953. Stan zachowania: dr. wyszczerbienie na wew. krawędzi szklanego pojemnika.

2 000 zł

67. SREBRNA SOLNICZKA ST. PETERSBURG, OK. 1820

prostokątna, wysklepiona, profilowana stopa, prostokątna czarka w dolnej partii pukowana, w górnej gładka, z wywiniętym brzegiem, dekorowanym reliefowym motywem kimationu; wym.: 4,5 x 9 x 6,5 cm, waga 64,52 g, srebro, wew. złożone, pr. 84, cecha probierni petersburskiej, probierz Aleksander Jaszinow (Jaszinkow) (czynny 1795-1826), monogram złotnika nieczytelny. Stan zachowania dobry.

1 200 zł

68. SREBRNA CUKIERNICA CARL MORITZ STUMPF, GDAŃSK, OK. 1840

prostokątny, wklęsło-wypukły korpus na 4 nóżkach w formie liści akantu, z wysklepioną, gładką pokrywą, obwiedzioną motywem sznura i sterczyną w formie kiści winogron, powierzchnia dekorowana sztancowanym motywem roślin i rocaille'ów, oraz sylwetkami: psa, zająca, kozła; wym.: 12 x 16 x 125 cm, waga 440 g, srebro, cecha miejska Gdańska (dwukrotnie), sygnatura złotnika: M. Stumpf (Carl Moritz Stumpf, czynny 1832-1861, Gdańsk). Stan zachowania: dr. wgniecenie na krawędzi pokrywy, brak kluczyka.

Lit.: „Gdańscy złotnicy Stumpfowie 1804-1945”, katalog wystawy Muzeum Gdańska, red. Anna Frąckowska, Gdańsk, 2019, s. 129.

7 000 zł

69. SREBRNY DZBANEK, MOSKWA, 1843

prostokątna, gładka stopa ze ściętymi narożnikami, prostokątny korpus, w dolnej partii puklowany, w górnej profilowany, krawędź korpusu dekorowana taśmą z reliefowym motywem muszli, liści i rocaille'ów, wysklepiona, puklowana pokrywa, zwieńczona sterczyną z kości, esowaty uchwyt z kości, osadzony w srebrnych tulejkach, esowaty dziobek; wym.: 15 x 24,5 x 9 cm, waga 428 g, srebro, wew. złożone, pr. 84, cechy probierni moskiewskiej z 1843, probierz Andriej Kowalskij (czynny 1821-1856), monogram nierozpoznanego złotnika: JLC (?). Stan zachowania: bardzo dr. wgniecenia w dolnej partii korpusu.

3 600 zł

70. SREBRNY NEOBAROKOWY DZBANEK DO HERBATY, OK. 1850

okrągła, wysklepiona stopa o falistym brzegu, puklowany korpus w formie spłaszczonej kuli, wysklepiona puklowana pokrywa ze sterczyną w formie gałązki z kwiatami, esowaty uchwyt z kości, puklowany, esowaty dziobek z pionowymi zębami, na brzuchu grawerowany monogram pod koroną: AMR; wys. 17 cm, waga 649 g, srebro pr. 12 (0,750), monogram niemieckiego (?) złotnika: W.P. Stan zachowania: dr. ubytek kości w dolnej partii uchwytu.

5 000 zł

71. SREBRNY KIELICH NEOGOTYCKI, FÜRTH, OK. 1860

ośmiolistna, wysklepiona stopa, krótki trzon z ośmiolistnym nodusem, wydatny, reliefowy koszyczek z motywami liści i stylizowanych palmet, gładka, smukła czara, na czarze dedykacja w j. niemiecki z datą: Freyburg 1863; wys. 21 cm, waga 292 g, srebro wew. złocone, pr. 13, cecha miejska: F (Fürth, Bawaria). Stan zachowania dobry.

4 000 zł

72. ZŁOTY ZEGAREK KIESZONKOWY Z MINIATUROWYM PORTRETEM JÓZEFA PIŁSUDSKIEGO

na wewnętrznej kopercie grawerowana dedykacja: Panu Komisarzowi P.P. / Zygmuntowi Gałce / za gorliwą i wierną służbę / Józef Beck / Minister Spraw Zagranicznych / 13. V. 1937; na kopercie zewnętrznej miniaturowy, emaliowy portret marszałka Józefa Piłsudskiego; mechanizm sygnowany: Borel Fils & Cie, numer: 410835; tarcza kremowa z arabskimi, złocionymi cyframi, sygnowana: Borel fils & Cie, złocone wskazówki; dwie złote koperty z numerem: 513127, złoto pr. 14 K (0,585), szwajcarska cecha z lat 1880-1933, punca z numerem złotnika (młotek): 133; śr. 50 mm. Stan zachowania: dr. przetarcia na tarczy. Zegarek ze zbiorów rodziny komisarza Zygmunta Gałki.

Zygmunt Gałko – w latach międzywojennych Komisarz Policji Państwowej, wg informacji rodziny zginął w Twerze i został pochowany w Miednoje w 1940.

8000 zł